

Birch: Jeg tillader mig at foreslaa, at dette Lovforslag henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Syn over Kirker og Kirkegaarde.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 191).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Appel): Den nuværende Kirkesynslov stammer, som bekendt, fra 1861, og i det halve Aarhundrede, der er forløbet siden da, har denne Lov maattet suppleres med en Mængde ministerielle Anvisninger og Cirkulærer; og man har i høj Grad trængt til at faa en samlet Fremstilling af denne Lovgivning med de dertil knyttede Bestemmelser. Det er jo klart, at Udviklingen i Løbet af de 50 Aar, siden den nugældende Kirkesynslov blev vedtaget, paa mange Maader har ændret Betragtningen af Forholdene vedrørende Kirkerne og Kirkernes Inventar, og ikke mindst har jo Udviklingen i dette Tidsrum at opvise en stærkt vaagnende Interesse for at bevare de kunstneriske, historiske og arkæologiske Værdier; der findes i vore Kirkebygninger og det Inventar, der er knyttet til disse. Den vaagnende Interesse for disse Ting har jo endogsaa givet sig Udslag i et Krav fra Arkitekternes og Arkæologernes Side om, at alle Kirkesynsager skulde sendes henholdsvis til Nationalmuseets 2de Afdeling eller til de kongelige Bygningsinspektører, forinden de kunde afgøres. Dette har dog hverken det kirkelige Udvalg, hvis Arbejde jo er grundlæggende ogsaa for dette Lovforslag, eller Ministeriet kunnet tiltræde. Forholdet er jo sløt ikke det, at alle vore Kirker ejer saadanne Værdier, det er i Øjeblikket en ret kendt Ting i Administrationen, hvilke Kirker der har saadanne Værdier, og Ministeriet har derfor ment, at det var tilstrækkeligt, at der i Lovforslaget blev givet Ministeriet Adgang til at tilforordne Synet en saadan faglig Medhjælp med visse Aars Mellemlum. Men foruden disse Hensyn af arkitektonisk, arkæologisk og kunst-

nerisk Art er der ogsaa et andet Hensyn, som i stigende Grad gør sig gældende, nemlig at vore Kirkehuse skulde frembyde Rum, der havde Hygge i Overensstemmelse med de Krav, Tiden har ført med sig. I saa Henseende har man jo, saa længe Kirkerne ejedes eller skulde vedligeholdes paa de private Tiendeejeres Bekostning, haft en stor Vanskelighed, idet nemlig ethvert Krav i saa Henseende blev rettet mod den private Tiendeejer. Efterhaanden som nu Kirketienderne afløses, bliver Forholdet her et ganske andet; saa bliver de selvejende Kirkers Budget ikke paa denne Maade rettet mod en enkelt privat Person eller ganske enkelte Personer, men man maa henholde sig til en Ligning, hvis det kommer til Udgifter ud over, hvad Kirkens Midler kan præstere, for den Menighed, som benytter Kirken. Jeg gør opmærksom paa, at Lovforslaget indeholder en Bestemmelse om, at de Tiendeejere, der endnu ikke har løst sig fra deres Forpligtelser overfor Kirken i et Tidsrum af 6 Maaneder, efter at dette Lovforslag skulde være ophøjet til Lov, vil kunne faa denne Afløsning foretaget efter de gamle Regler.

Lovforslaget falder i 4 Afsnit, et om Kirker; et om Kirkegaarde, et om Synene, det almindelige Syn, Oversyn og særligt Syn, og endelig Spørgsmaalet om Lovens Ikrafttræden. Jeg skal ikke opholde mig ved de enkelte Bestemmelser indenfor disse fire Afsnit udover at nævne, at det Syn, som Lovforslaget foreslaar, skal bestaa af Provsten og to udmeldte bygningskyndige Mænd, mens det Oversyn, som foreslaas, skal bestaa af en Provst og fire af de i Stiftet tidligere udmeldte bygningskyndige Synsmænd. Et særligt Syn skal kunne nedsættes af Ministeriet, bestaaende af 3 Mænd, til at varetage de ejendommelige Forhold, som enkelte af vore store og enkelte af vore ældste Kirker har. Som ærede Medlemmer, der har set paa dette Lovforslag, let vil overbevise sig om, er det et Utal af Bestemmelser, der findes i Lovforslaget vedrørende Enkeltheder. Man har sikkert i det kirkelige Udvalg ligesom i Ministeriet og nu sidst i det andet høje Ting haft Ønske om at sammenfatte alt dette i en langt kortere Angivelse, men det er ikke lykkedes. Der er jo en Mængde smaa ejendommelige Forhold i det enkelte vedrørende Kirkebygningerne og Inventaret, og jeg tror neppe, at man, naar der skal gives en Anvisning til de mange lokale Syn Landet over, kommer frem paa betryggende Maade ad en mere kortfattet Vej end den,